

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL II

44

JOI 30 MARTIE 1967

12 PAGINI

2 LEI

În paginile 6-7

**Comentarii, impresii,
declarații, fotografii
de la meciul
Franța — România 1-2**

Steaua învinsă pe teren propriu! Golul brașoveanului GYORFI (x) i-a stopat, deocamdată, pe bucureșteni din cursa pentru titlu
Foto: S. BRĂȘOVEANU

Va fi acesta —
în sfîrșit —
„anul Rapidului“?
(Comentarii asupra
etapei a XVII-a a
categoriei A în paginile
3, 4, 5, 8)

Aspecte ale activi-
tății fotbalistice
în regiunea București
în pagina 2

Știri și comentarii
externe

în paginile 10, 11, 12

CODREANU (x) reia sigur, din apropiere, balonul centrat de Dumitriu Il și înscrie cu tot plonșanul portarului craiovean Papuc
Foto: D. LAZARESCU

LARGI POSIBILITĂȚI (din păcate, nefolosite) PENTRU FOTBALUL DIN REGIUNEA BUCUREȘTI

Fără pretenția de a spune o noutate trebuie să afirmăm că și în regiunea București fotbalul a cucerit inimile. Deși orașele din cuprinsul acestei regiuni nu și-au înscris încă numele în competițiile fotbalistice de amploare, ele cunosc o activitate intensă care — ca pretutindeni — aduce miilor de iubitori ai fotbalului și bucurii, dar și decepții. Și una din satisfacțiile cele mai mari este aceea că numeroși jucători, ridicați în aceste echipe modeste, în momentul de față sînt prezenți în formații de primă categorie. Să enumerăm doar cîțiva: Năsturescu (Rapid), Dragomir (Petrolul), Grozea (Dinamo București), Mareș (Farul), Coman (Dinamo Pitești), Mețas (U.T.A.), Șoanher (Progresul). Bineînțeles este un fel de a spune o satisfacție pentru o astfel de situație, în care jucătorul pregătit din fragedă copilărie, odată ajuns la o maturitate fotbalistică își caută „norocul” prin alte meleaguri. Departe de intenția autorului rîndurilor de față, de a le face imputări celor ce au dorit și au ajuns la o echipă „mai mare” decît cea din orașul lor, părăsind locurile natale. Jucătorii mai sus amintiți s-au afirmat în fotbalul nostru nu la echipele unde au învățat „abecedarul”, ci la formații mai mari, unde și joacă în prezent. Poți să le refuzi acest drept? Fără îndoială că nu.

Dar echipele care i-au crescut ce fac? Sînt oare sortite să se transforme într-o creșă fotbalistică, cu inimă dragăstoasă de mamă, și cînd se fac „puți” mari să-i lase să zburde care încotro? Iată spre exemplu că cei mai mulți dintre jucătorii citați sînt din orașul Giurgiu (Năsturescu, Dragomir, Mareș, Grozea, Mețas — aproape o jumătate de garnitură de prima categorie) însă fotbalul giurgiuvean continuă să rămînă în anonim. În momentul de față în oraș activează o echipă de categoria C, clasată pe locul 5 în seria Sud. Iubitorii fotbalului din orașul dunărean își leagă acum toate speranțele de echipa lor „Dunărea” care are în componență multe elemente de certă valoare.

Giurgiu, centrul cel mai puternic

Nu greșim cu nimic dacă afirmăm că orașul Giurgiu este centrul cel mai puternic pe plan fotbalistic din regiunea București. Aici își desfășoară activitatea de inițiere peste 100 de copii, asistați de antrenori cu experiență, profesori de educație fizică. Instructorul sportiv Marin Anastasovici a creat o adevărată tradiție în oraș în privința creșterii copiilor și juniorilor. În fiecare primăvară, pe stadionul „Olimpia” se perindă sute de copii ai orașului și numai după ce „ochiul” experimentat al lui „Nea Marin” dă girul, „aleșii” îmbracă echipamentul și vin cu regularitate la antrenamente. Copiii și juniorii asociației sportive „Olimpia” au cîștigat ani în șir campionatele regionale iar din această pepinieră s-au ridicat toți jucătorii orașului. În momentul de față, acest centru de copii poate reprezenta un model pentru multe asemenea centre. Profesorul Paul Cristea care lucrează și el la centrul respectiv, este tînăr, încă jucător de fotbal, dar a reușit să se facă iubit și ascultat de micuții săi elevi.

Itinerariul fotbalistic al regiunii București pornește din orașul Giurgiu, dar trece, neapărat, și prin orașele Roșiori, Oltenița, Călărași, Turnu Măgurele, Alexandria. În primele două localități activează în prezent echipe de categoria C. Deci regiunea București este repre-

zentată de trei formații în categoria C: **Dunărea Giurgiu, C.F.R. Roșiori, S.N. Oltenița.** Fotbalul roșiorian are o poveste mai tristă, începută cu puțini ani în urmă. După ce echipa a promovată (1960) în categoria B, s-a abătut asupra ei o fericire ce-i drept aparentă, care avea să anunțe apoi multe dezamăgiri. Trenurile care plecau spre Roșiori aduceau cu ele, mai ales din București, mulți, foarte mulți fotbaliști. Conducătorii asociației, oameni grijulii și cu inima largă, i-au primit, ba cu flori, ba cu alte „atenții” pe toți acei ce se declaraseră gata „să aperse culorile” noii promovate. Cînd formația C.F.R. Roșiori a jucat primele partide în categoria B, era alcătuită jumătate din roșioreni, cei care o promovaseră, iar cealaltă jumătate din bucureșteni. În anul următor au mai venit și alții, astfel că la Roșiori se făcuse cuib bun pentru „păsări călătoare”. Și între două trenuri, fotbaliștii „reprezentau” orașul din care (deși mic), nu cunoșteau decît drumul de la gară la stadion. În grădina proprie nu creștea nimic pentru că nimeni nu se interesa. Toată lumea era cu ochii la jucătorii gata formați. Dar C.F.R. Roșiori a retrogradat în categoria C și din nou „atenții”, astfel că echipa a revenit după un an în categoria B. Munca de „selecție” nu s-a schimbat și echipa a făcut din nou naveta spre categoria C unde se găsește în momentul de față. Locul pe care-l ocupă nu-i motiv de prea mult optimism pentru suporterii roșioreni. Cert este că în ceasul al 12-lea s-a făcut o cotitură, așteptată de mulți ani. S-a renunțat la toți cei ce veniseră la Roșiori după căpătuială și au fost promovați în echipă o serie de juniori din localitate, care au dat altă față echipei. Sînt speranțe de mai bine și suporterii din oraș așteaptă cu încredere evoluția „noii generații”, promovată cu curaj de un antrenor entuziast, dr. Jean Sardu.

Vasile Naciu face pionierat

Iubitorii fotbalului din Alexandria trăiesc nostalgia primăverilor cînd se pregăteau să ia cu asalt stadionul unde juca formația lor, alături de alte echipe de cate-

goria B. Dar, din categoria secundă a retrogradat în C iar de aici a fost suspendată și trecută în campionatul regional. Povestea nu se deosebește de cea a fotbalului din Roșiori. După ce un antrenor (N. Ceavdaridis) a crescut o echipă de pitici, apoi aceștia au ajuns juniori și mai tîrziu în prima formație, admirația era unanimă. Progresul Alexandria a cîștigat detașat campionatul regional iar în barajul de calificare din 1963 de la Piatra Neamț a cîștigat dreptul de a juca în categoria B. Locuitorii Alexandriei i-au primit cu multă dragoste pe tinerii fotbaliști care le aduseseră altă satisfacție. Dar fericirea multora dintre jucătorii a fost de scurtă durată. Conducătorii asociației și-au spus că echipa este „prea crudă” și atunci... fugi după vedete! Au venit la Alexandria, **Dungu, Olaru, Latin, Butoaru, Bădescu** și alții. Cei care au luptat pentru promovarea echipei asistau pe margine la... alexandrienii „naturalizați”. N-a trecut mult timp și cei ce veniseră să întărească echipa au slăbit-o pe... toate părțile. Pînă la urmă, cum au venit așa au plecat. A fost distrusă o formație de perspectivă, a fost distrusă munca unui antrenor, de mina unor nepricepuți, care, pentru a-și spăla păcatele și a șterge urmele i-au schimbat denumirea în „Comertul”. Cunoscutul și apreciatul antrenor Vasile Naciu face acum la Alexandria o muncă de pionierat. Încearcă să clădească din cenușa fostei echipe, una nouă. În momentul de față „Comertul” Alexandria ocupă locul trei în seria Vest a campionatului regional. Apreciind munca antrenorului, serioasă și conștiincioasă, trebuie să afirmăm că va trebui să treacă totuși ani buni pînă cînd Alexandria va mai avea o echipă în categoria B.

Prea mult rabat calității

Dacă socotim că în regiunea București, grație popularității de care vorbeam la început, activează 350 de echipe cu aproape 3000 de jucători legitimați, ne punem firește întrebarea: care este raportul dintre cantitatea și calitatea muncii fotbalistice din regiune? Oare nu s-a făcut prea mare rabat ca-

În cursul săptămînii echipele de fotbal din regiune obișnuiesc să susțină numeroase meciuri amicale de verificare. La asemenea întîlniri fazele de fotbal bun sînt mai abundente, așa cum se vede și din fotografia alăturată. Ce-ar fi ca excepțiile să devină reguli?

lității, din moment ce nu sînt decît trei echipe care activează în categoria C și 28 în campionatul regional? Realitatea este că activitatea fotbalistică din orașele mai mari ale regiunii nu s-a desfășurat în concordantă cu perspectivele de dezvoltare economică și socială. La Turnu Măgurele și Călărași sînt două combinate industriale puternice cu asociații sportive a căror bază materială poate influența în bine dezvoltarea fotbalului spre performanță. Dar atît într-un oraș cît și în celălalt au fost neglijate munca de perspectivă, creșterea unor jucători talentați care să ducă fotbalul din oraș în categorii superioare. Este foarte adevărat că în orașul Călărași, ca și la Giurgiu s-a acordat multă atenție creșterii juniorilor, dar aceștia nu s-au afirmat o dată cu promovarea, datorită unui proces instructiv insuficient de calificat. Atît echipa din Turnu Măgurele cît și cea din Călărași au ratat în ultimii doi ani calificarea în categoria C.

Nereușita celor două formații campioane ale regiunii București ne poate duce și la o altă concluzie și anume: **SLABUL NIVEL TEHNIC LA CARE SE DESFĂȘOARĂ CAMPIONATUL REGIONAL.** La cererea Consiliului regional U.C.F.S., pentru motivul că regiunea este înlinsă pe cîteva sute de kilometri, federația de fotbal a aprobat să se desfășoare campionatul regional în două serii geografice a cîte 14 echipe. Astfel, **NUMĂRUL ECHIPELOR DE CATEGORIE REGIONALĂ A FOST UMFLAT ARTIFICIAL, FĂRĂ SĂ SE RESPECTE UN MINIMUM DE VALOARE A FORMAȚIILOR.** Din această cauză există o mare diferență valorică între primele patru echipe din fiecare serie și celelalte 20 de participante. Cînd joacă pe teren propriu echipele mediocre vor să cîștige cu orice preț și atunci înlouiesc mijloacele permise, pregătirea corespunzătoare, cu brutalitățile, cu actele nepermise. Se mai poate cere în astfel de condiții fotbal de calitate? Lipsa de pregătire mai poate fi pusă și pe seama absenței unui număr corespunzător de cadre tehnice. **ÎN REGIUNEA BUCUREȘTI, DUPĂ**

ULTIMELE STATISTICI, REVINE UN ANTRENOR CALIFICAT LA APROAPE 1000 DE FOTBALIȘTI. Atunci se naște firește întrebarea: CINE SĂ SE OCUPE DE ÎNDRUMAREA TEHNICĂ A MIILOR DE FOTBALIȘTI? Și în această direcție a fost pierdută din vedere munca de perspectivă, astfel că într-o atare situație, consiliul regional nu a luat inițiativa organizării, cu sprijinul federației, a unui curs de antrenori unde să fie recrutați foștii fotbaliști care vor să îmbrățișeze această profesiune. Din cauza lipsei cadrelor calificate, nici juniorii nu pot primi un sprijin eficient în creșterea lor, ca să nu mai vorbim de echipele din campionatele rationale și sătești.

De la campionatul regional în jos, atenția comisiei regionale de fotbal este ca și inexistentă. Sînt campionate rationale care se desfășoară la întîmplare, ca cel din raionul Drăgănești-Vlașca. În raionul Zimnicea nici nu s-a mai desfășurat în toamnă turul campionatului, el urmînd să aibă loc în această primăvară (tur-retur). În astfel de condiții cum se poate asigura o creștere valorică a fotbalului în regiunea București?

Incontestabil că pentru a analiza toate cauzele care fac ca fotbalul să marelze o rămînere în urmă în această regiune, am putea consuma multă cerneală, amintind și de STAREA TERENURILOR DE FOTBAL, de ușurința cu care în multe localități acestea capătă o altă destinație, de lipsa echipamentului tocmai în asociații cu o puternică bază materială etc. etc. În regiunea București sînt condiții nevăzute pentru dezvoltarea calitativă a fotbalului și, plecînd de la această realitate, am putea formula în concluziile noastre o serie de propuneri pe care le oferim spre studiere comisiei regionale, secției tehnice a consiliului regional U.C.F.S. Iată-le:

— Este foarte adevărat că începînd din anul trecut se acordă o mai mare atenție creșterii copiilor și juniorilor. Dar pentru a adînci această grijă, s-ar putea crea pe lângă asociațiile mai mari și mai ales pe lângă cele trei echipe de categoria C, centre puternice de copii și juniori cu antrenori salariați.

— Studiarea unei formule de disputare a campionatului regional care să stimuleze jocurile de calitate. Eventual se poate crea o serie intermediară între campionatul raional și cel regional.

— Organizarea unui curs de antrenori cu actualii instructori care se ocupă de pregătirea echipelor.

— Pentru stimularea creșterii juniorilor să se organizeze în orașele Giurgiu, Călărași, Turnu Măgurele și Roșiori **CAMPIONATE ORĂȘENEȘTI DE ELEVI**, iar cu cei mai buni fotbaliști să se alcătuiască, din cînd în cînd, echipa orașului. În această direcție, cu ani în urmă a existat o adevărată tradiție ca echipele liceelor din Roșiori, Turnu Măgurele, Alexandria și Zimnicea să se întîlnească între ele.

Din astfel de întîlniri, fotbalul ar avea numai de cîștigat.

PETRE CRISTEA

Săptămâna viitoare se va desfășura o nouă etapă din faza finală a Cupei României. Miercuri 5 aprilie sînt programate „optimile”, care oferă cîteva puncte de atracție. Întîlnirile se vor disputa pe terenuri neutre, cu excepția meciului Dinamo — Progresul București:

Medicina Cluj — Steaua București la BRĂȘOV
 Crișul Oradea — Farul Constanța la CRAIOVA
 Minerul Lupeni — Rapid București la PITEȘTI
 Foresta Fălticeni — Politehnica Timișoara la PLOIEȘTI
 Progresul București — Dinamo București la BUCUREȘTI
 C.F.R. Timișoara — U.T. Arad la REȘIȚA
 Universitatea Craiova — C.S.M.S. Iași la HUNEDOARA
 Orașul celui de al optulea joc, Chimia Suceava — Minerul Baia Mare, va fi stabilit azi sau mâine.
 Toate jocurile vor începe la ora 15.45, pentru a fi timp și de eventuale prelungiri.

ACTIVITATEA LOTURILOR REPREZENTATIVE

Vitorea întîlnire internațională a reprezentativei noastre va avea loc la 23 aprilie: cu Cipru la București, în cadrul campionatului Europei. Deci, primul joc oficial al sezonului. Pînă atunci, membrii lotului vor fi urnăriți în campionat și nu numai ei, ci și cei care compun loturile olimpice, de tineret și juniori.

● Lotul A, în principiu în aceeași alcătuire ca pentru partida cu Franța (dar în care se speră să reintre și Pircălab și I. Ionescu), va participa la o pregătire comună în perioada 17—23 aprilie, adică în săptămîna

meciului cu Cipru, după etapa de campionat programată la 16 aprilie.

● În același interval de timp va avea loc și o pregătire comună a lotului olimpic, care la ora actuală este alcătuit din 30 de jucători, printre care — în afara celor care au jucat în turneul din U.R.S.S. — *Nunaviller VI, Pantea, Dumitriu III* etc. Este probabil ca acestei echipe să i se asigure în această perioadă unul sau două jocuri internaționale.

● Cele două loturi de tineret își vor continua și ele activitatea în luna aprilie. Între 10 și 12 aprilie va avea loc un trial al lotului echipei secunde. Vor fi convocați în acest scop la București 30 de jucători, reținuți în urma vizionării partidelor din categoria A, B și C. Majoritatea jucătorilor sînt din ultimele două categorii (printre ei cîteva noutăți: *Popa - Electroputere Craiova, Cucla-Gloria Birlad, Bungău-C.F.R. Timișoara, Dragomir-A.S.A. Tg. Mureș, Dușan-Dinamo Bacău* etc.). Lotul prim de tineret (în componența cărui au intrat și *Schiopu-U.T.A.* și *Rotaru-Politehnica Timișoara*) va susține cîteva antrenamente între 17 și 23 aprilie, precum și un joc (la 19 sau 23 aprilie), fie internațional, fie cu o echipă din „A”.

● În sfîrșit, juniorii — aflați în pregătire pentru Turneul U.E.F.A. (5—13 mai, Turcia) — vor fi supuși la 5 aprilie, la Tirgoviste, unei noi „examinări” serioase: o partidă amicală cu selecționata *Bulgariiei*, ctigătoare recentului turneu internațional de la Torino (1—0 în finala cu Iugoslavia). În vederea acestei întîlniri au fost convocați luni la București tinerții juniori: *Dumbrova și Moldovan* (portari), *Codrea, Stefan, N. Ionescu, Boboc, Cojocaru, Viciu* (fundasi), *Tegean, Mirăuță, Bilboacă* (mi-locași), *Lică, Neagu, Tătaru, Maneu, Nistor, Coman* (înaintași).

CUM SE JOACĂ ÎN BUCUREȘTI ÎN ETAPA A XVIII-a

Cele două partide programate în Capitală se vor disputa în zile diferite: Progresul—U.T.A. are loc **SÂMBĂȚA**, de la ora 16,15, pe Stadionul Republicii, fiind urmată de întîlnirea internațională amicală Politehnica București — Selecționata studențească a Franței (de la ora 18,15); Dinamo București—Petrolul Ploiești se dispută **DUMINICĂ**, de la ora 16,30 tot pe Stadionul Republicii.

Radu URZICEANU

Moment critic la poarta rapidiștilor! Oblemenco se proiectează în plasă, dar balonul a rămas undeva în fața lui Răducanu. Fotografie realizată cu teleobiectivul de D. LAZĂRESCU.

Etapa a 17-a • Categoria A — Etapa a 17-a

VA FI ACESTA — ÎN SFÎRȘIT — „ANUL RAPIDULUI”?

Incurajate de startul bun al giuleștenilor în acest sezon, voci din ce în ce mai numeroase spun că „în sfîrșit, anul acesta e anul Rapidului...”

Și adaugă: „Cînd începi să cîștigi cu 1—0 (Progresul, Universitatea Cluj), cînd scoți puncte în deplasare (UTA, 2—1) și cînd... alte echipe încep să joace pentru tine (Steaua cu Dinamo, apoi Steagul roșu cu Steaua) e semn bun...”. Lăsînd la o parte suportul doar parțial științific al calculului, trebuie să recunoaștem însă că supporterii Rapidului știu să se sprijine destul de bine pe elementele furnizate de practica directă a trecutelor campionate, pe care Dinamo București sau Petrolul le-au cîștigat exact într-un context similar celui care azi acționează pentru Rapid. Adăugînd la înfrîngerile Universității Craiova și Stelei, meciul nîl făcut de Dinamo București la Cluj, conturăm elementele de sprijin pentru afirmația că a 17-a etapă a campionatului a fost favorabilă Rapidului.

Dar, ce ne-a mai arătat această etapă?

Mai întîi subliniem detașarea Steagului roșu din plutonul guvernat de frămîntări și de teamă ai codășelor, detașare marcată nu atît critic (cu toate că 3 puncte față de CSMS și 2 puncte față de Poli, care joacă duminică la Craiova în timp ce brașovenii sînt gazde pentru „U” Cluj, înseamnă mult), cît valoric. Căci victoria de duminică n-a fost una din acelea după care... multumesti hazardului că și-a pus mina, din grămadă, tocmai pe capul tău, ci urmarea logică și concludivă a unui joc lucid, calm, bine construit. Și, la urma urmelor, de ce ne-ar surprinde atît victoria brașovenilor asupra „steliștilor”, cînd, în tur, ei au învins și pe Dinamo, la București? Cît despre Steaua, de care ne ocupăm și în altă pagină a numărului de azi, ne rezumăm la a-i invita pe cititori să revadă nota din numărul nostru trecut, intitulată „Altă formă în 3 zile?”...

Intr-o lumină total opusă „stegarilor” — care, cu toate intemperiiile care-i bîntuie, rămîn o echipă cu posibilități, bine clădită, cu resurse tehnico-tactice apreciabile — au apărut studenții craioveni. Ei s-au prezentat din nou slab la un examen în Capitală și în loc să steargă impresia celor două 1—4 cu Dinamo și Steaua au accentuat-o,

chiar dacă de data aceasta au pierdut doar cu 1—0. Să nu le fie cu supărare craiovenilor, dar zău că spectatori bucureșteni sînt îndreptățiți să se întrebe cum a reușit echipa lor, pînă acum, să se mențină pe pozițiile frunțase ale clasamentului? În orice caz, Cosmac și băieții lui mai au un ultim „termen de apel”: etapa a 26-a, cînd vin din nou la București să joace cu Progresul.

Că echipele de reală valoare, rutinate, joacă bine în deplasare, ne-au probat-o în etapa de duminică Dinamo București și Petrolul, care au obținut, cu un calm și o siguranță senoriale, rezultate de egalitate la Cluj și Arad, în fața unor echipe din periferia clasamentului, pentru care victoriile acasă au sensuri vitale dar care au trebuit să se plece în fața unor sentințe impuse de implacabilitatea diferenței valorice.

În legătură cu UTA, începe să ne pasioneze și pe noi „experiența” pe care o încearcă arădenii, aceea a rămîinerii în prima categorie fără... beneficiul terenului propriu. În acest campionat, după 17 etape, arădenii au cîștigat acasă un singur meci! Au făcut, în schimb, o grămadă

de meciuri nule, în dreptul lor fiind înscris pe coloana rezultatelor egale recordul de „specialitate” pînă la această oră: 8! Marțori, duminică, la ultima performanță de acest gen a arădenilor, am găsit în tineretea și inexperiența atacului (Șchiopu, Jac, Popescu, Moș) una din explicații și am fost de acord cu supporterii textiliști care deplîng absența golgeterului Ilor de altă dată, Țirlea. După meciul cu Petrolul, arădenii nu păreau prea deprimăți, gîndindu-se că simbătă joacă cu Progresul în Capitală, undă... aerul le priește. Oricum, experiențele făcute de Rapid (0—0), Steaua (0—1) în acest campionat, de Dinamo (0—1) în campionatul trecut, sînt de natură a-i pune serios în gardă pe cei de la Progresul, acum, în preajma unei noi vizite a arădenilor în Capitală.

Și, fiindcă a venit vorba de Progresul, cită diferență între turul și returul aceleiași echipe! În tur, după 4 etape, echipa lui P. Moldoveanu avea 7 puncte; acum, după același număr de meciuri, are numai două... Oare numai la rămîinerea în prima categorie se rezumă aspirațiile echipei bucureștene? Oare

PRONOSPORT

Iată pronosticurile redacției noastre la concursul nr. 13 din 2 aprilie

I. Unirea Dej — Crișul Oradea	2
II. Dinamo București — Petrolul	1 x
III. C.S.M.S. — Rapid	x 2
IV. Dinamo Pitești — Farul	1
V. Jiul — Steaua	1 x
VI. Steagul roșu — Universitatea Cluj	1
VII. Universitatea Craiova — Politehnica	1
VIII. Chimia Suceava — C.F.R. Pașcani	1
IX. Industria Sirmei — Gaz Metan	1
X. Fiorentina — Bologna	1 x
XI. Internazionale — Milan	1
XII. Juventus — Napoli	1
XIII. Lecco — Roma	x

Clujeanul Gaboras lămurește o nouă situație periculoasă, creată de atacanții dinamoviști la poarta sa. Foto: AUREL NEAGU.

Arta-i lungă, viața-i scurtă!

Când o echipă de la noi joacă bine și câștigă, apoi pierde (chiar pe teren propriu) la câteva zile interval, nu mai resimțim nici măcar farmecul surprizei. Prin repetare s-a tocit treptat. Se credea că Steaua a început să iasă din anonimatul care o amenință de câțiva ani. Conduita tehnico-tactică din a doua repriză a jocului cu Dinamo București era girul cel mai recent. A venit și ziua paritiei cu Steagul roșu. Ce contrast! Alături de cele două imagini ale echipei bucureștene, ele se anulează complet. Mai putem accepta explicații în genul: „au abordat cu ușurință partida” sau „n-au respectat sarcinile de joc”? Sunt uzate și comode. Clisee verbale care te scutesc (din păcate) de orice efort analitic, la îndemina oricui (specialist ori ba), masei ce ascunde adevăratele cauze, cuvinte inerte aruncate cu intenții de acoperire peste vina jucătorilor și antrenorilor.

Ce înseamnă o repriză bună după atâtea meciuri incolor? Puținul acesta ar fi trebuit să-i ambiționeze pe Sătmăreanu, pe Chiru, pe D. Popescu, Voinea, S. Avram. Au văzut atâtea echipe și fotbalști mari. Și-au dat seama (sper), că mai au puțin la treapta unei solide reputații, dacă sunt cinstiți cu ei înșiși, cu publicul de pe stadioane, cu fotbalul nostru. Un fotbalist adevărat se poate cocoța pe prima jumătate de oră de succes ca pe un piedestal adevărat? Mostra aceea de fotbal dezarticulat în maniera „unul se mișcă, restul stă”, imobilismul din fazele ofensive mai ales, miopia tactică de care suferă și Voinea și Sorin Avram și D. Popescu și Pantea, postura lui Sătmăreanu, care a reușit să ne convingă pe viu în fața lui Györfi cum l-a tentat Louhet la Paris, toate au fost o aspră verificare pentru cei ce cred că după un meci reușit au drept la pensie în partida viitoare. Dacă toți cei numiți transformă euforia unei victorii în motiv de blazare, atunci ne vedem obligați să semnalăm că le lipsește una dintre componentele esențiale ale noțiunii de fotbalist adevărat. E vorba de rezistența interioară, de autoexigență, de capacitatea de a transforma adjectivul elogiios și sentimentul de superioritate în cheie de încercare a ambiției oare și al modestiei. E vorba de puterea de a-ți aminti după cel mai rău succes dictionul „Ars longa, vita brevis” (Arta-i lungă, viața-i scurtă) respectat în sensul său mereu proaspăt, de toți marii fotbalști.

Avem și antrenorilor să le impunem ceva. Se pare că nu reușesc să-i tind pe jucători în mână, seam în care se string atâtea slabiciuni de ordin pedagogic. Nu-i simțim energici, mobilizatori, aspri cu cei vinovați, stimulând pe cei ce sînt fotbalști din pasiune. Vorbind de antrenorii de la Steaua, seriem lucruri care definesc linia de comportament a majorității antrenorilor.

Și încă ceva. Ne frapază manierismul spre care tind să alunece unii dintre jucătorii noștri. Pentru azi

exemple numai de la Steaua. Jocul lui Sorin Avram aduce (în principiu nu în amănunt) cu jocul vreunui dintre extremele prestigioase din Europa sau America de Sud? Aproape de loc. Atunci de ce se insistă, de ce se încearcă, cu lipsă de discernământ, fasonarea acestui fotbalist pe un calapod neadevărat, când atuurile sale îl recomandă mai mult pentru postul de atacant central? D. Popescu, fotbalist în care talentul s-a uscat pe trei sferturi, oprește fiecare mingea, face preluări laterale și mișcări suplimentare, încercînd viteză jocului, se gîndește după ce-a primit balonul, nu anticipează. Obșnuit „să se arunce” asupra adversarului, Sătmăreanu, ușor de fentat, e victima tuturor extremelor mici de statură, agile, derutante. Ce s-a făcut pentru prevenirea sau combaterea acestor semne de plafonare? Ce s-a făcut ca echipa să nu sufere? Renașterea echipei Steaua rămîne un simplu amint peste care cei ce l-au făcut asteaptă să se astearnă uitarea? La Petroșeni echipa bucureșteană va juca poate incomparabil mai bine decît cu Steagul roșu. După o gafă urmează adesea o depășire de sine, apoi o comportare comună sau poate o nouă gafă. Iată un itinerar hătătorit de atâtea echipe, de atîția jucători. Valoarea autentică se distinge prin constanța cu ea însăși, sau prin mișcarea ei ascendentă. Căderile și înălțările spectaculoase sînt un semn care exprimă un amestec în proporții egale, de calități și de defecte.

Despre invingători. Brașovenii se află în momentul ieșirii din criză. Au cîștigat dominația datorită unui joc de bună factură, indiferent de tarele adversarilor. Cu niște fundași care se acoperă foarte bine unul pe altul (de cite ori îl vîd, brașovenul Jenei joacă aproape fără greșală), Peșearu — Năstănuță, o pereche potrivită, tehnică, viguroasă, bună în apărare, penetrantă în atac, dotată cu forță de șut, are șanse să devină una dintre cele mai puternice linii de mijloci din țară. În fața Györfi a fost un „tirbușon” care a răzbînit deseori, de unul singur, prin apărarea bucureșteană cam de „pluta” prin dreptul lui Sătmăreanu. Chiru și chiar D. Nicolae, colaborator la inserierea golului. Primii la minge, liniile echipei mobile și sincronizate, ordine în apărare, însuflețire prin verva lui Năstănuță. Jenei și Györfi, iată atributele oaspeților. Victoria de la București l-a fascinat. Mai pot cîștiga acasă 10 puncte și cu 25 în total se vor odihni la vară în „crîngul” de la mijlocul clasamentului. Dar fiindcă am vorbit despre îndatoririle de ordin mai general ale jucătorilor, antrenorilor și echipelor, trebuie să menționăm că și Steagul roșu rămîne o formație cu polite vechi neachitate față de fotbalul românesc. În definitiv a scăpa de retrogradare nu înseamnă decît a te servi pe tine. Obligații mai mari avem însă față de FOTBAL.

Romulus BALABAN

Panică la poarta dinamoviștilor piteșteni. Un atac al Politehnicii este cu greu stăvilit.

Foto: V. CRIȘTEANU

Înfringere fără drept de apel

La meciul de la Timișoara, Politehnica — Dinamo Pitești, a funcționat ca observator antrenorul federal DINCA SCHILERU. Iată părerea sa despre joc și comportarea echipelor:

„Jocul a corespuns și meritul principal revine studenților timișoreni, care s-au prezentat mult mai bine decît în întâlnirea oficială precedentă. După părerea conducătorilor echipei, turneul efectuat în U.R.S.S. a fost foarte util, mai ales din punct de vedere moral. Localnicii au abordat partida cu Dinamo Pitești cu mai multă încredere și au desfășurat un joc bine organizat, omogen, gândit. De data aceasta ei au știut să-și valorifice calitățile și spiritul de inițiativă. Au imprimat jocului un ritm rapid și au avut o „ultimă pasă”, cea decisivă, de mare eficiență (24 șuturi la poartă, dintre care 16 pe spațiul ei). Apărarea

aglomerată a piteștenilor a fost combătută prin schimbări de pe o parte pe alta, prin pasa în diagonală, prin „un-doi”-uri. Jocul lor a avut cursivitate.

Dinamo Pitești a început meciul cu un fundaș mîturător (Ilie Stelian), dar la 0—2 a trecut la sistemul 4—3—3 și a început să și atace. De altfel, piteștenii au jucat mai bine atîta timp cît au manifestat preocupare pentru ofensivă. E drept că echipa resimțea lipsa lui Dobrin (bolnav), Barbu și Vulpea (accidentați), dar nu acesta este motivul pentru care au acționat mai mult individual, prin Turcan și Naghi (Radu s-a comportat slab). De aici și un număr mic de șuturi: 3 în prima repriză, 4 în a doua, majoritatea aparținînd lui Naghi. În asemenea condiții, Dinamo nu putea realiza mai mult.”

Și totuși C. S. M. S. ar fi putut cîștiga...

Nimic neașteptat, aparent, în acest 3—0 cu care Jiul a „executat” echipa ieșeană. Un sumar apel la amintiri (1—7 cu Steaua, 1—8 cu Rapid și chiar recentul 2—5 cu Dinamo Pitești) obliga pe orice pronosticist serios să meargă cu „1” solist la Petroșeni. Solistul a „ținut” într-adevăr, dar trebuie să spunem că timp de o repriză, aproape incredibilă în deslășurarea ei, echipa ieșeană a făcut o adevărată demonstrație... O demonstrație de calități, de nebanuite resurse, de excelentă conduită tactică dar și de o rară ușurătate, falimentară în cele din urmă.

Cuperman, acest autentic talent ieșean, dar care în marea majoritate a meciurilor are participarea unui „plezrist”, a fost fiul care ieri a risipit — cu seninătatea cu care ar fi suflat o floare de păpădie — speranțele ieșenilor. În patru ocazii, în primele 45 de minute, a avut golul în fața boccancului. În min. 9 a driblat portarul dar, în loc să intre pur și simplu cu mingea în poartă (avea și această posibilitate), a șutat slab și Dan a salvat în corner; în min. 12 a tras de la 8 m alături de poartă; în min. 13, a scăpat singur la 9—10 m dar a tras din nou alături; în min. 45 a repetat figura din min. 9 driblîndu-

din nou pe portarul Zamfir dar iarăși a șutat slab și de data aceasta Pop a fost cel care a salvat în corner.

Cum au survenit aceste mari ocazii? În urma unor splendide contraatacuri în care apărarea localnicilor a fost purtată „prin toate corzile”. A venit însă repriza a doua. După o nouă ratare a lui Cuperman (min. 48), Jiul, aidoma unui boxer care a căutat lovitura decisivă, a punctat — simplu, sigur și sănătos — în min. 50: 1—0! Iar CSMS, asemenea unui boxer lovit năpraznic în plexul solar, a ajuns dintr-o dată în situația de groggy. Învinșă moralmente din acest moment, echipa din dealul Copoului a fost în continuare o pradă ușoară pe care, cu o mai lucidă insistență, Jiul putea să o „sanționeze” la un scor handblistic.

În încheierea acestor rînduri, o remarcă vizînd echipa antrenată de St. Coidum și Tr. Ivănescu: pe cît este de eficace, de spectaculoasă, de VALOROSA linia de atac (în care Martinovici a excelat duminică), pe atît de penetrabilă, de stearsă (și pe alocuri dură), este linia de celor patru fundași.

Marius POPESCU

sărutau (!?), arbitrul V. Dumitrescu s-a dus ferm spre poartă, l-a avîtat jucătorilor de la Jiul spîrturu și a fluierat au de poartă. Fără consultări cu arbitrul de țușă, fără ezitări, trimișit și autoritar.

Manolache a făcut duminică cel mai bun meci al său din actuala ediție a campionatului. „Cet” a marcat trei din golurile echipei Farul. Senra, în orașul de pe malul mării a circulat anecdota că un piteștean care lucrează în port a trimis următoarea telegramă dinamoviștilor argeșeni (vitorii adversari ai constănțenilor): „Fiți cu ochii în patru la Manolache! Stop! Mare pericol pentru Coman. Stop! Mobilizați doi „păzitori” pentru el. Stop!”

În pofida terenului desfundat de la Petroșeni, ambele echipe au căutat să dea jocului lor o tentă de tehnicitate. Și au reușit acest lăudabil lucru „cu schimburi”: C.S.M.S. a jucat mai tehnic în prima repriză iar Jiul în cea de a doua.

La sfîrșitul meciului Rapid — Universitatea Craiova, un apropiat al cercurilor rapidiste exclama încuiat: „Acest Oblemenco! A muncit azi împotriva noastră cum nu l-am văzut făcînd-o niciodată, în ani de zile, sub culorile Rapidului!” Am adăuga noi: Oblemenco a purtat, în ani de zile, de prea puține ori culorile Rapidului...

Viorel Popescu a fost omul din apărarea Progresului care a muncit cît tot compartimentul defensiv al bucureștenilor la un loc. Inimos, decis, corzet în intervenții, a rezolvat numeroase situații dificile vite în zona sa. Dacă echipa Farul ar fi fost obligată să joace numai pe partea stîngă a terenului, cu siguranță că ea ar fi învins foarte greu. Noroc însă cu Peteanu și compunții...

Un delegat al clubului U.T.A. a făcut, înainte de meci, un sever control al persoanelor aflate în incinta terenului și n-au rămas decît cei care sînt îndreptățiți. Chiar și tovarășii din conducerea echipei au stat în tribune. Normal, așa ar trebui să fie peste tot...

Dialog înainte de meciul de la Constanța. Un amic către Iancu: — Ce faci rezervă din „Parc des Princes”? — Mă „răfuiesc” cu Ion Ionescu! — ? ? ?

Cu gîndul la golgeter, masivul înaltaș central al Farului a alergat tot timpul după goluri și a și inserat, spectaculos, două. La sfîrșitul partidului, Iancu a exclamat: „Tot nu-mi scapă Puiu ăsta!”

Sectorul rezervat copiilor din tribuna stadionului din Cluj a fost singurul care și-a încurajat frenetic echipa favorită timp de 90 de minute. „Tribuna copiilor” a reușit să suplimenteze restul galeriei clujene care duminică abia „s-a văzut”.

Sus: Brașovenii sînt în culmea fericirii! Jos: Militarii sînt decepționați!

LA DERBIUL FRUNTAȘELOR

Spectatorii și-au reținut aplauzele

Ce nu face supporterul pentru a-și vedea echipa evoluând și a o încuraja? Duminică, giuleștenii, alături de alte mii de iubitori ai fotbalului din Capitală, au luat cu asalt tribunele, trofeurile, autobuzurile, în replica, peste două mii de craioveni au pornit cu trenul și pe șosea, în mașini, cu destinația: stadionul „23 August”-București. Era doar un meci derbi... Aveau să se confrunte două echipe fruntașe ale campionatului, a căror dispută promitea virtuți de fotbal prin careurile de 16 m. și neconținute valori emoționale în tribune. Spectatorii le doreau din toată inima și pe unele și pe altele. Apariția echipelor în tunelul stadionului le-a declanșat toate energiile. Au pus în funcțiune la unison vocile, au sunat din clopote și clopotele, au făcut să se înalțe pancarte cu „Hai Rapid” și „Hai Universitatea”. Peste imensitatea stadionului plutea acel iz de meci mare, care face să vibreze și inima omului „picat” pentru prima oară în tribună.

Dar, vai, nu a fost nevoie de prea multă vreme pentru ca el să se îndepărteze, ca un fum dus de vânt, făcând loc decepției generale. Triunfele au așteptat generoase ca acele prime minute de studiu în care se angajaseră Rapid și Universitatea Craiova să declanșeze spectacolul fotbalistic anticipat. Au „explodat” — cu excepția secțiilor ocupate de suportorii craioveni — la golul inseris de Codreanu, care a încheiat splendidă acțiune a lui Dumitriu. Dar, pînă la sfîrșit totul avea să decurgă greoi și anonim, singurele intervenții sonore ale publicului adresîndu-se „arbitrilor. Sfîdînd parcă nădejdele suporturilor lor și ale celorlalți spectatori, ocupanții locurilor 1 și 2 nu și-au onorat cărțile de vizită pe care, pînă acum, ele și-au inseris merite incontestabile. Disputa lor a dat naștere multor momente dezagreabile, pe care nu le-au putut estompa nici dantelăriile lui Dumitriu (uncori reușite, alteori nu), nici putinele „numere” executate de Răduvanu, portar dotat cu calități excepționale.

Majoritatea ostilităților s-au desfășurat între cele două echipe, în lung și-n lat, amintind de multe ori prin confuzie și aglomerație de jocul pe balonul oval. În această porțiune a terenului jucătorii giuleșteni și craioveni au făcut proba stării nervoase cu care au intrat pe gazon,

agitându-se de colo-colo, fără să închege ceva consistent, oferind mai degrabă imaginea unei ape turburi ce nu se limpezea de loc. La opacitatea aceasta a partidei, formația craioveană a avut o contribuție mai mare. Soluția cu Sfirlogea aripă stînga, dar de fapt acționînd și el în interiorul terenului, a redus capacitatea ofensivă a echipei, cu atât mai mult cu cit Deselnicu, menținut în prima linie, nu a reușit nici un moment să-l elatine pe Dinu. Astfel că activitatea în teren a craiovenilor s-a limitat numai și numai la o angajare surdă pentru balon, nesustînută de intenții constructive decât arătări prin Strimbeanu. Fotbaliștii bucureșteni, convinși repede că au în față o echipă plecată la drum fără lăsuță și surprinsă ea însăși de lipsurile pe care nu și le bănuia, s-au lăsat și ei purtați de același val, ținînd cu dinții doar de un singur atu, suficient, în condițiile date, pentru a le asigura păsirarea minimului avantaj luat în minutul 23: inițiativa în joc. Așa s-a desfășurat meciul pînă la sfîrșit, sub privirile înghețate ale unui public care de-abia în final și-a reamintit că de fapt venise să asiste la un SPECTACOL fotbalistic și a adresat celor două echipe niște aplauze sărace, mai mult de circumstanță, prea puține pentru un joc-derbi, suficiente însă pentru ce a fost.

Nicolae SOARE

Maturitatea tactică, arma de bază a dinamoviștilor

Cînd în minutul 88 Frățilă a reluat din vole mingea trimisă de Nunweiler VI și bara transversală a porții aparată de Gaboras s-a cutremurat, clujenii au răsuflat ușurați. N-a lipsit mult ca punctului pierdut pe teren propriu să i se mai adauge unul, tocmai acum cînd echipa lui Ivansuc are nevoie de ele mai mult ca oricînd. Nimeni nu poate reproșa studenților că nu au dorit să învingă. Dar de la a dori la a realiza este cale lungă. Au fost perioade întregi de dominare (mai ales în repriza a doua) cînd ei s-au năpusit spre poarta bine aparată de Datcu. Însă concepția de joc, gîndirea tactică care au lipsit clujenilor precum și nervozitatea jucătorilor au influențat negativ jocul echipei, acțiunile de atac fiind

sterile, lipsite de limezime. Dacă mai adăugăm la aceasta și jocul sters al lui Barbu și Bretan ca și lipsa de mobilitate a lui Marcu, V. Alexandru și Emil Petru avem imaginea unei echipe care — practic — nu putea realiza mai mult. Dinamoviștii bucureșteni au dovedit din nou că alcătuiesc o echipă sobră, matură, cu lecția bine învățată, care știe să-și apere șansele sau să și le mărească în funcție de adversar și de situațiile ivite în joc, prin manevre tactice ce reușesc să transforme defensivă în inițiativă. În momentele de presiune exercitate de clujeni, ultima linie a dinamoviștilor în frunte cu Nunweiler III și tînărul Dinu a găsit în permanență mijloacele necesare de destrămarea a acțiunilor acestora, transmițînd apoi precis

mingea mijlocașilor, care își alegau spații ideale pentru a o primi în condiții optime. La rîndul lor, mijlocașii, dar în special Ghergheli — ineputabil — operau la mijlocul terenului ca adevărați dispeceri, prin transmiterea sau conducerea mingii în toate direcțiile, traversînd la nevoie terenul de pe dreapta pe stînga, în căutarea unor zone libere, pînă în momentul în care Frățilă sau Nușu reușeau să se demarce pentru a primi pasa decisivă. Concomitent cu aceste manevre se făceau și treceri dintr-un tempo în altul, cu schimbări de direcții de rînd, care au dezechilibrat în câteva rînduri apărarea clujeană. Mai mult ca oricînd s-a făcut simțită maturitatea jucătorilor dinamoviști. Ei au practicat un joc

gîndit, de tatonare, bazat pe contraatacuri rapide cu mărirea ritmului acțiunilor în zona de finalizare. Tocmai aceste calități ale bucureștenilor au lipsit gazdelor care, numai cu un joc în elan (dar și acesta influențat de lipsa de mobilitate a unor jucători), nu au putut depăși un adversar ce dispunea de arme pe care le-a mînuit cu abilitate. Primii soliști în formația bucureșteană au fost jucătorii care ne-au reprezentat de curînd împotriva Franței — Nunweiler III, Ghergheli, Frățilă.

Gheorghe NERTEA

La Constanța, poarta echipei Progresul a fost tot timpul în „stare de alarmă”. Iancu, unul din cei mai buni jucători de pe teren, a făcut multe clipe grele apărării bucureștenilor. Iată-l în fotografia de față, pe fază, dar Mătache n-a mai fost învins! Foto: P. Cozia.

- Jocul lui Stocker (Juli) din prima repriză a meciului cu C.S.M.S. a întrecut limitele permise. Dorind probabil, să-și timoreze adversarii, fundașul central al echipei garde i-a trasi pe toți cei care intrau în raza lui de acțiune. În repriza a doua, în schimb, după ce Hut a marcat, Stocker a jucat, cit se poate de elegant. Sugerăm arbitrilor să urmărească cu mai multă atenție (și eventual să-l sancționeze) pe acest jucător care ar putea să alunece pe o pană greșită.
- În timpul meciului U.T.A. — Petrolul, un megafon a rămas deschis, transmitînd meciului din restul țării. În afară de faptul că acest lucru deranja, nu înțelegem et oare și o manifestare de dezinteres pentru jocul respectiv? Cel îndreptățit să se supere erau, în primul rînd, jucătorii de la U.T.A.
- După meciul dintre Universita-

- tea Cluj și Dinamo București, arbitrul înfîlșit, N. Rainea, a fost înfîlșinat, în drum spre gard, de un grup de fete printre care și sora lui Ivansuc care l-a solicitat un autograf spunîndu-i ironic că nu l-a mai fost dat să vadă un asemenea arbitraj. Nu contestăm competența domnișoarei Ivansuc în materie de arbitraj, dar ne întrebăm de ce n-a cerut, la sfîrșitul partidei cu Dinamo, autografe colegilor de echipă ai fratelui său. Față de ei era mai potrivită ironia...
- Atitudinea unei părți a publicului din tribunele stadionului din Petroșeni față de conducătorul jocului, V. Dumitrescu, a lăsat de dorit. La pauză, cînd scorul era 0-0, unii din spectatori l-au înjurat copios. La sfîrșitul meciului, la scorul de 3-0 pentru Jiul, aceiași oameni nu mai pridideau cu „bravo arbitru!” Asta, aproape de obiectivitatea onoră...
- Evoluția sub orice critică a echipei Progresul pe teren anunță multe zile de cosmar antrenorilor și suporturilor acestei echipe. La Constanța, bucureștenii și-au exprimat ambuțiile doar primul sfert de oră, pentru ca apoi veletățile lor să se stingă brusc, ca o luminare în bătaia... brizei marine. Resemnare, neputință, confuzie, greșeli peste greșeli, toate acestea au fost pregnante la echipa din str. Dr. Stacovici.
- Unde sînt frumoasele zile de aur, cînd „bancarii” erau lideri?...
- Portarul Ringheanu a început să emită în ultima vreme diferite

- pretenții față de conducerea clubului Universitatea. Viitorul medic — Ringheanu este student în anul VI al facultății de medicină — a lipsit nemotivat în ultima vreme de la antrenamente iar la meciul cu Dinamo n-a figurat nici măcar printre rezerve.
- Probabil că Ringheanu este preocupat de studiile sale și bine ar fi. Dar acesta să fie motivul real al absenței sale? Sau... nesatisfacerea pretențiilor?
- Din momentul în care Farul a fost egalat, un grup de spectatori de la tribuna a II-a au început să fluiera și să apostrofeze pe arbitrul Al. Toth și pe unii jucători ai Progresului, ca și cum bilețul de meci le dădea dreptul la această regretabilă „figurație”.
- 45 de faulturi și obstrucții sancționate de arbitrul N. Cursaru: 22 la Rapid și 23 la Universitatea Craiova... Adică un fault la două

- minute! Dacă adăugăm și celelalte motive de jărmîntare a jocului (ofensivurile, henșurile, cornerele și țegrea mingii în aut) avem o imagine exactă a modului cum s-a desfășurat această confruntare dintre două echipe cu veletăți la primul loc. În același timp oricine își poate exprima, cu ajutorul acestor cifre, de ce în tribune a domni, mai tot timpul o tăcere semnificativă. Oare atîta știu jucătorii celor două echipe și atîta au meritat miile de spectatori?...

FIGURI DE MARI FOTBALIȘTI

Uwe SEELER

Desigur că Seeler nu va uita niciodată corul miilor de susținători ai echipei R.F.G. care la turneul final din Anglia scândau: „Uwe, Uwe!”.

De ce tocmai Uwe? Pentru că Seeler era căpitanul echipei și acest galon de căpitan a fost obținut printr-o activitate prodigioasă de internațional (până la World Cup 1966 el intrase în 51 de selecționări și jucase în echipa Europei în meciul jubiliar din 1963 contra Angliei), pentru că a promovat întotdeauna jocul ofensiv și a luptat, cu abnegație uneori, pentru gol. „Galeria”, desigur, nu uitase dramatica calificare a echipei vest-germane în meciul contra Suediei prin golul înscris de Seeler. Și mai ales a ținut minte că Uwe, operat de două ori în genunchi și nerestabil încă de pe urma unei grave rupturi a tendonului lui Ahile, ce părea a prevesti încheierea carierei, a acceptat să joace — cu un tendon de plastic! — deschizând astfel drumul echipei R.F.G. spre finala de pe Wembley!

De altfel, Uwe Seeler este considerat de mulți un fenomen greu de explicat. Menținându-se de zecă ani pe marile terenuri de fotbal din lume, „înșipit” în mijlocul apărării dure, primind deci nenumărate lovituri dar și marcând multe goluri, jucătorul german are unele etape de declin, revenindu-și însă atunci când e mai mult nevoia de el. Așa a fost și în preliminariile ultimului C.M., când puțin erau aceia ce-i pronosticau prezența la turneul final din Anglia. Și

totuși Uwe și-a condus echipa până în finala cu Anglia.

„Bătrînul” Uwe, cum i se mai spune, nu este totuși un jucător vîrstnic: s-a născut la Hamburg, la 5 noiembrie 1936. Credincios orașului său natal, el joacă și în prezent la echipa Hamburg S. V. (cu care a câștigat campionatul în 1960). Înălțime de talie (1,69 m.) dar compensând prin masivitate (72 kg.), Uwe Seeler este prototipul înaintasului central de forță. Dovedind o rară tenacitate și o tenacitate ieșită din comun (în înălțime și în lungime!), Seeler este folosit ca un adevărat „herbec” împotriva apărărilor adverse (mai mult sau mai puțin betonate!). Jocul său „noelaborat”, (clarviziunea nu se înscrie printre calitățile lui Seeler) este astfel canalizat în scopuri penetrante, forța sa fizică și spontaneitatea fiind atuurile principale, conjugate cu calitățile tehnice ale „lupilor” tineri din echipă: Beckenbauer, Haller et comp.

Uwe Seeler, care a depășit deja recordul golurilor înscrise de Fritz Walter în echipa reprezentativă a R.F.G., are astăzi o popularitate care îl situează alături de această glorie a fotbalului vest-german.

IN OBIECTIV: CAMPIONATUL EUROPEI

Noul sezon internațional a început cu câteva partide intertări, dintre care — cum e și normal — au atras atenția în mod special cele din cadrul campionatului Europei, obiectivul nr. 1 și al fotbalului românesc. Anul acesta, pe agenda competiției s-au înscris următoarele rezultate (în

ordinea disputării meciurilor): Turcia — Spania 0-0; Turcia — Irlanda 2-1; Luxemburg — Belgia 0-5; Cipru — Italia 0-2.

În următoarele două luni, însă, sînt programate nu mai puțin de 17 întîlniri:

2. România	3 2 0 1 0-6 4
3. Elveția	1 0 0 1 2-4 0
4. Cipru	2 0 0 2 1-7 0

GRUPA A VII-A: Polonia — Luxemburg 4-0, Franța — Polonia 2-1, Belgia — Franța 2-1, Luxemburg — Franța 0-3, Luxemburg — Belgia 0-5. Clasamentul:

1. Belgia	2 2 0 0 7-1 4
2. Franța	3 2 0 1 6-3 4
3. Polonia	2 1 0 1 5-2 2
4. Luxemburg	3 0 0 3 0-12 0

GRUPA A VIII-A: Irlanda de Nord — Anglia 0-2, Tara Gallor — Scoția 1-1, Anglia — Tara Gallor 5-1, Scoția — Irlanda de Nord 2-1. Clasamentul:

1. Anglia	2 2 0 0 7-1 4
2. Scoția	2 1 0 3 3-3 3
3. Tara Gallor	2 0 1 2 6-1 4
4. Irlanda de Nord	2 0 0 2 1-4 0

5 aprilie: R.D. Germană — Olanda (gr. V)
 9 aprilie: R. F. a Germaniei — Albania (gr. IV)
 12 aprilie: Irlanda de Nord — Tara Gallor (gr. VIII)
 16 aprilie: Luxemburg — Polonia (gr. VII) și Anglia — Scoția (gr. VIII)
 23 aprilie: Grecia — Austria (gr. III) și România — Cipru (gr. VI)
 3 mai: Iugoslavia — R.F. a Germaniei (gr. IV)
 10 mai: Ungaria — Olanda (gr. V) și Finlanda — Grecia (gr. III)
 14 mai: Albania — Iugoslavia (gr. IV)
 21 mai: Irlanda — Cehoslovacia (gr. I) și Polonia — Belgia (gr. VII)
 24 mai: Danemarca — Ungaria (gr. V) și Elveția — România (gr. VI)
 28 mai: U.R.S.S. — Austria (gr. III) și Spania — Turcia (gr. I)

Cum se prezintă, la ora actuală, situația în grupe? Iată-o:

GRUPA I: Irlanda — Spania 0-0, Irlanda — Turcia 2-1, Spania — Irlanda 2-0, Turcia — Spania 0-0. Turcia — Irlanda 2-1. Clasamentul:	2. Austria	1 0 1 0 0-0 1
1. Spania	3 1 2 0 2-0 4	
2. Turcia	3 1 1 1 3-3 3	
3. Irlanda	4 1 1 2 3-5 3	
4. Cehoslovacia	0 0 0 0 0-0 0	

GRUPA A IV-A: (R.F. a Germaniei, Iugoslavia, Albania): Nu s-a disputat nici un joc.

GRUPA A V-A: Olanda — Ungaria 2-2, Ungaria — Danemarca 6-0, Olanda — Danemarca 3-0. Clasamentul:

1. Bulgaria	2 1 1 0 8-2 3
2. Olanda	2 1 1 0 4-2 3
3. Danemarca	2 0 0 3 0-8 0
4. R.D. Germană	0 0 0 0 0-0 0

GRUPA A VI-A: România — Elveția 4-2, Italia — România 3-1, Cipru — România 1-5, Cipru — Italia 0-2. Clasamentul:

1. Grecia	1 1 0 0 2-1 2
1. Italia	2 2 0 0 5-1 4

TRAGERE LA SORTI ORIGINALĂ

Anul acesta, „Cupa Franței” împlinește 50 de ani de existență. Evenimentul este marcat de o serie de măsuri care subliniază caracterul festiv al ediției 1967 a Cupei: o broșură cu istoricul Cupei, afișe, insigne, fanioane etc. Pe de altă parte, fiecare trageră la sorti a meciurilor etapei următoare este transformată într-o reuniune festivă. Așa cum s-a procedat și cu prilejul desemnării jucătorilor din sferturile de finală: trageră la sorti a avut loc la bordul vasului „FRANCE”, în prezența președintelui federației franceze, Cliaresoli. Bilețele, avind numele celor opt echipe, au fost scoase din urnă de către însuși căpitanul vasului, Desplats, cum se vede în fotografie. Interesant de reținut că echipa de fotbal a vasului „France” (ai cărei jucători — echipați ca pentru joc — asistă la festivitate) a cucerit Cupa (afiată alături de urnă) cu care este dotată competiția rezervată echipajelor marinărești, „campionatul Atlanticului”.

„MĂ NUMESC EUSEBIO”

Ne-am ocupat locurile pe teren. Barosa în poartă, Mario Joao și Angelo la apărare, Neto, Artur și Saraiva pe linia de mijloc, iar la înaintare Nartanga, Jorge (pe care l-am înlocuit mai târziu Espirito Santo), Mendez, eu și Perez (înlocuit apoi cu Ignacio).

Arbitrul a fluierat începerea partidei și am așteptat cu nerăbdare să intru în posesia mingii. După câteva minute, Nartanga mi-a pasat balonul. În apropiere se aflau doi adversari, l-am driblat scurt pe amîndoi și apoi am șutat puternic spre poartă. Bastos s-a întins „în extremă” și a trimis mingea peste bara transversală. Spectatorii m-au răsplătit cu primele aplauze. Și, ca să fiu sincer, în acel moment m-am simțit ca un vechi jucător al echipei Benfica. În minutul 11, am intrat din nou în posesia balonului și de la o distanță destul de mare am șutat în direcția porții. A fost un șut bombă. Cu toată robinsonada lui Bastos, mingea s-a oprit în plasă. Am sărit în sus de bucurie. Cechipierii au venit și m-au îmbrățișat, iar spectatorii au aplaudat minute în șir primul gol pe care l-am marcat pentru Benfica.

Cu toate că era vorba de un joc amical, am vrut să contribuie și eu la victorie, mai ales că Atletico a condus până la pauză.

În repriza secundă, m-am obișnuit cu ceilalți jucători, eram mai calm și am început să joc cu mai multă siguranță. Nu jucam rău, mă înțelegeam bine cu colegii de echipă însă al doilea gol nu mai venea. După vreo 30 de minute de joc, fundasul echipei adverse a faultat grosolan în carul de 16 m. Arbitrul a dictat penalți. În tribune, publicul scanda numele meu. Mă pregăteam să execut lovitura, însă în același timp mă gîndeam cum să lovesc mingea?

În acel moment, Bastos mi se părea un uriaș, mult mai mare decît poarta. Am tras aer în piept, m-am relaxat, mi-am luat elan îndreptîndu-mă spre mingea. Am șutat în partea care mi s-a părut cea mai favorabilă și...

„Gool!” explodă stadionul. Din nou am ajuns în mijlocul cochepierilor care mă îmbrățișau.

Soarta a vrut să mă înscriu un gol. Într-adevăr, ceva mai târziu, Ignacio a centrat spre Mendez, acesta la rîndul său mi-a pasat balonul și eu am finalizat această acțiune mai mult prin îndemnare decît prin forță.

Desigur că unii cititori se vor mira că îmi aduc aminte atît de bine de meciurile pe care le-am jucat cu cîțiva ani în urmă. Acest lucru este normal, mai ales dacă se va ține seama că am înscris sute de go-

luri în diferite feluri. Am însă o memorie excepțională în ceea ce privește golurile pe care le-am înscris și asupra jocului, pe care-l trăiesc din plin. Din toate golurile înscrise în ziua aceea, cel de al treilea a plăcut cel mai mult atît mie cît și publicului care a aplaudat timp îndelungat. Cu puțin înainte de terminarea jocului, Mendes a mai înscris un gol, stabilind victoria noastră cu scorul de 4-2.

Eram foarte fericit. Cu toate că m-am adaptat destul de greu la terenul desfundat în urma unor ploii îndelungate și chiar am alunecat de cîteva ori, n-am jucat rău. În plus, marcasem 3 din cele 4 goluri ale Benficăi. Cînd s-a terminat meciul, mi-a părut rău că nici mama, nici frații și nici prietenii mei nu erau acolo, să participe împreună cu mine la bucuria și mîndria mea. Eram fericit. Totul mi se părea ca un vis frumos. Pînă nu de mult aveam impresia că niciodată nu voi pași pe gazonul acestui stadion.

A doua zi mi s-au arătat ziarele. Ele au recom-pensat toate momentele grele pe care le-am trăit așteptînd clarificarea situației mele. Articolele constituiau un îndemn să perseverez și mai mult în eforturile mele. Era ceva ce poate fi numit... dragoste la prima vedere. Totuși nu voiam să mă culc pe laurii primului succes.

TREI GOLURI ÎN POARTA LUI SANTOS

Conducerea clubului Benfica conta pe aportul meu în finala „Cupei campionilor europeni”.

Însă tergiversările privind transferul au făcut să nu mai pot juca în ediția din acel an a competiției. Conform regulamentului UEFA, trebuia să fiu legitimat de cel puțin 3 luni pentru a putea juca în finală.

Nu-mi rămînea nimic de făcut decît să urmăresc jocul la radio sau televiziune.

★

Benfica trebuia să plece la Setubal, pentru a juca returul cu echipa Vitoria din cadrul Cupei Portugaliei. Și fiindcă echipa primă încă nu se întorsese de la Berna, a fost trimisă echipa „B”.

A fost debutul meu oficial. Pe aripa dreaptă juca cu mine Nartanga, în centru era Jorge, inter stînga juca Espirito Santo, iar extremă stînga Ignacio.

În primul meci, jucat pe stadionul său, „Estadio de Luz”, Benfica învinsese la o diferență de două go-

luri: 3-1. În ceea ce privește revanșa de la Setubal, ne era cam frică, deoarece echipa Vitoria era foarte bine pregătită.

Temerile noastre au fost confirmate. Asupra noastră se abătuse catastrofa. După 15 minute de joc, gazdele conduceau cu 2-0. A început repriza secundă și gazdele au mai marcat un gol, astfel că pierduserăm cu 0-3. Eram amenințați cu eliminarea din Cupă. Toți ne dădeam seama de acest lucru și, cu un nou elan, ne-am avîntat în joc. Nu-au trecut nici 5 minute și am marcat un gol. Speranțele noastre au crescut din nou. Pierzînd la două goluri diferență, aveam posibilitatea să susținem al treilea joc decisiv.

În minutele următoare, Polido a comis henț în careul de 16 m. Ni se deschidea perspectiva de a ne califica în sferturile de finală! Arbitrul a dictat lovitura de la 11 m. M-am pregătit să execut. Am fost cuprins de o mare nervozitate. Mi-am luat elan, am șutat și... mingea l-a lovit pe portarul Mourinho!

Cînd, după cîteva minute, Vitoria a mai înscris un gol, eram deprimați. Și mai mare a fost decepția noastră cînd fluierul arbitrului a anunțat încheierea partidei. Mă îndreptam spre vestiar cu capul plecat. Făcuserăm totul ca să rezistăm atacurilor celor de la Vitoria. În această privință conștiința mea era împăcată. Însă lovitura de la 11 m pe care o ratasem îmi dădea sentimentul că eu sînt vinovat de eliminarea noastră.

Deci, debutul meu oficial n-a fost prea strălucit. Pierduserăm jocul, fuseserăm eliminați din cupă și am ratat o lovitură de la 11 m care ne-ar fi adus calificarea în turul următor. În noaptea care a urmat jocului am dormit agitat. M-am liniștit abia a doua zi, după citirea ziarelor, care dădeau calificative bune jocului meu.

Am înțeles mai bine ce înseamnă sportul. Sportivul trebuie să știe să primească la fel de bine atît înfrîngerea cît și victoria.

În schimb, în ultimul meci al campionatului, cu echipa Belena, am avut mai multă precizie în șut. S-a jucat în localitatea Restelo, iar eu m-am prezentat onorabil în fața publicului spectator. După un joc frumos, Benfica a cîștigat cu 4-1.

★

Cîteva zile mai târziu, am plecat la Paris pentru a participa la turneul de vară organizat de clubul Racing. Ca invitate la turneu mai participau echipele Anderlecht și Santos.

DE LA UN CAMPIONAT LA ALTUL

- Echipele din Istanbul la grea încercare • Ce caracterizează campionatul din R.D.G. • Eusebio s-a întrecut pe sine • O reeditare a meciului Dukla-Ajax
- Eficacitate olandeză : 3,77 goluri de meci • Final precompetițional în U.R.S.S.

În cele mai multe țări europene campionatul intră în faza finală. Se dau ultimele... bătălii pentru titlu (mai presis ca oricând, pentru că aduce și participarea în „Cupa campionilor europeni”), dar și pentru evitarea retrogradării. Lupta a devenit, deci, mai dramatică, mai dură, în unele cazuri luind forme din cele mai aspre. Să ne oprim asupra citorva din aceste campionate.

TURCIA

„Cei trei mari” la grea încercare

Primele trei clasate, Beşiktaş, Fenerbahçe și Galatasaray (toate din Istanbul), despărțite de cite două puncte, își continuă cursa spre titlu, dar — cu citeva etape înainte de sfârșit — au trecut prin mari emoții, în fața unor echipe din mijlocul clasamentului, Feriköy, İstanbulspor și, respectiv, Göztepe. Și toate „cele trei mari” au trebuit să se mulțumească cu cite un punct, scorul final fiind același: 0-0...

R. D. GERMANĂ

Intrecerea devine tot mai grea

Liderul necontestat, S. C. Karl Marx Stadt, își păstrează avansul (4 puncte) asupra Lokomotivei Leipzig, deși a suferit — nu de mult — prima înfrângere în actualul campionat. Ultima victorie: 3-1 asupra lui Chemie Halle.

Ceea ce atrage atenția în mod special, însă, este tendința spre un joc din ce în ce mai steril și mai dur. Lupta este foarte strinsă, se marchează puțin și se înregistrează numeroase accidente. În ultima etapă, patru jucători au fost nevoiți să părăsească terenul fiind grav loviți. Motor Zwickau și Wismut Aue au terminat meciul dintre ele în cite 10 jucători. Se subliniază faptul că arbitrii contribuie puțin la disciplinarea jucătorilor, deși din partea lor se așteaptă în primul rând măsuri energice

PORTUGALIA

Eusebio — patru goluri într-un meci

Cu șase etape înainte de încheierea campionatului, Benfica are un avans de patru puncte asupra revelației sezonului, Academia Coimbra. Întâlnirea disputată cu formația Braga a însemnat pentru Benfica o victorie netă: 4-0, iar pentru Eusebio consolidarea poziției de golgeter. Famosul internațional portughez și-a permis luxul să înscrie toate cele patru goluri și să se desprindă de cel mai periculos rival, în clasamentul golgeterilor, studentul Artur Jorge, de care acum îl despart cinci goluri. Echipa campioană, Sporting, abia a ieșit cu fața curată în meciul cu Beira Mar: 1-1, și se află la 13 puncte de lideri...

CEHOSLOVACIA

Din nou șansă pentru Dukla

O reeditare, într-un fel, a meciului Dukla — Ajax, de data aceasta în campionat. Cu 10 minute înainte de sfârșitul partidei Trenčin — Dukla, gazdele conduceau cu 1-0 și cum terenul era foarte greu, împiedicând desfășurarea unui joc tehnic și rapid, puținii erau cei care credeau într-o modificare a scorului. Dar norocul le-a suris din nou campionilor. În min. 80, un șut al lui Nedorost a fost deviat în proprie poartă de un fundaș de la Trenčin, iar după un minut aripa dreaptă Strunc a marcat golul victoriei! Și astfel, Dukla a scăpat ca prin urechile acului de la înfrângere și, pentru că liderul Trnava a cedat un punct Zilnei (aceeași care a dispus la scor de Dukla), s-a apropiat la 3 puncte de frunza clasamentului.

E drept însă, că Dukla joacă acum fără internaționalul Mraz.

Cunoscutul realizator și-a terminat serviciul militar și s-a înscris la vechiul său club, Sparta Praga. Reaparitia lui în formația acesteia, cu prilejul meciului cu Lokomotiv (2-0), a fost obiectul aclamațiilor spectatorilor.

OLANDA

Al 100-lea gol din campionat — Cruyff

Această performanță a fost realizată în meciul pe care Ajax l-a susținut în compania curajoasei echipe Go Ahead din Deventer. Până la acest joc, Ajax marcaseră 98 de goluri. Go Ahead, care a avut o comportare senzațională în acest campionat (a învins pe cei doi principali rivali ai lui Ajax — Feyenoord și P.S.V.), n-a rezistat jocului bun al campionilor, care au învins fără dificultate, cu 4-0, astfel că acum o medie de eficacitate foarte bună (102:27=3,77). Golul al 99-lea l-a înscris Nuninga, pe al 100-lea tinăra vedetă Cruyff, iar pe celelalte două Nuninga și Keizer. La ora actuală, Ajax este la 4 puncte de Feyenoord.

U. R. S. S.

Revanșa echipelor medii

Pre-campionatul, competiție ad-hoc organizată pentru pregătirea echipelor, a luat sfârșit cu victoria lui Dinamo Moscova, care în finală a dispus cu 1-0 de Torpedo Kutaisi. Acum, echipele așteaptă cu nerăbdare începerea adevăratului campionat, programat la începutul lunii aprilie, în sudul țării.

Intrecerea, care a luat sfârșit, a fost prilej pentru echipele cu clasament modest în campionatul trecut, să se afirme în dauna frunțurilor, care — în general — au ocupat locuri în partea a doua a clasamentelor pre-campionatului.

IMPORTANTE MODIFICĂRI ÎN REGULAMENTUL CELOR DOUĂ CUPE EUROPENE

Cu prilejul tragerii la sorți a semifinalelor „Cupei campionilor europeni” și „Cupei cupelor”, care a avut loc la Viena, comisia de organizare a celor două competiții din cadrul U.E.F.A. a luat câteva hotărâri foarte importante privind viitoarea desfășurare a cupelor:

• Până la elapsoarea sferurilor de finală nu se va mai disputa al treilea joc în „C.C.E.” în caz de egalitate între echipe după două meciuri. Calificarea se va face, ca și în „Cupa cupelor”, în „Cupa orașelor țiguri”, în raport cu golurile marcate în deplasare, goluri care vor fi socotite dublu.

• Câștigătoarea unei ediții a „C.C.E.” va fi calificată automat pentru 16-imile ediției următoare, iar învingătoarea finală din „Cupa cupelor” va intra în joc în etapa optimilor.

• Comisia de organizare a fost autorizată de comitetul executiv U.E.F.A. să fixeze datele meciurilor până în etapa optimilor.

• În cazul cînd în „C.C.E.” se înscriu mai mult de 32 de echipe, comisia competițiilor își rezervă dreptul de a stabili jocurile primului tur fără tragere la sorți.

Măsurile acestea sînt menite să contribuie la buna organizare și desfășurare a celor două Cupe.

Ultimul „sfert de finală” din „C.C.E.”, disputat la Sofia, între T.S.K.A. Cerveno Zname și F. C. Linfield Belfast. Iakimov (stînga) înscrie cu capul unicul gol al partidei, înșelînd vigilența portarului irlandez

• După cîte s-a anunțat, echipa braziliană de fotbal Santos, în care joacă celebrul Pele, va efectua în lunile mai și iunie un lung turneu în Europa și America de Nord. Ea va susține un total de zece jocuri, evoluînd în Suedia, Franța, Italia, Spania, Cehoslovacia, R.F.G. apoi la New York, Los Angeles și, probabil, în Mexic.

• Domingo Balmanya va rămîne în continuare selecționerul echipei Spaniei. Clubul F. C. Barcelona l-a înlocuit recent o ofertă senzațională: un contract pe cinci ani ca secretar tehnic, cu un salariu anual de un milion de pesetas, în afară de cel lunar și de prime de joc. El a refuzat însă, rămînînd în continuare la conducerea echipei naționale.

• Faza finală a campionatului de amatori a Europei se va desfășura în această vară la Palma de Majorca. Semifinalele care opun echipele Austria — Turcia și Spania — Suedia vor avea loc la 16 iunie a. e. pe două terenuri diferite, iar finala și jocul pentru locurile 3 și 4 două zile mai tîrziu.

• Federația vest-germană a anunțat că meciul R.F.G. — Franța va avea loc în acest an la 27 septembrie pe stadionul olimpic

• Clubul italian F.C. Torino a hotărît să prelungească pe încă un an contractul cen-

• Eddy Frühwirth, fostul antrenor al echipei naționale a Austriei, a fost angajat de către clubul vest-german Victoria Köln în urma aprobării pe care i-a dat-o președintele federației, Walch.

• Fostul internațional Ernst Melchior, unul dintre cei mai buni fotbalisti austrieci de după război, a absolvit Institutul de Cultură Fizică și Sport din Köln — specialitatea fotbal — obținînd calificativul „foarte bine”.

MOZAIC

• Pentru conduită incorectă pe teren, în cursul unui joc de campionat, jucătorul vest-german Ulsass, internațional și căpitanul echipei Braunschweig, a fost amendat cu 400 de mărci.

• Paul Van Himst a fost distins cu medalia de argint a Meritului sportiv, pentru activitatea sa pe plan internațional (de 35 de ori selecționat în echipa Belgiei).

• Incepînd cu acest sezon, Suedia va organiza și ea Cupa. Trei sute de cluburi s-au înscris la această primă ediție. Și, desigur, câștigătoarea ei va participa la „Cupa cupelor”.

UN DEBUT NU PEA FERICIT ÎN REPREZENTATIVA

Pe Benfica o aștepta o partidă foarte importantă: „Cupa intercontinentală”. Deținînd titlul de campioană a Europei, trebuia să întîlnească pe Penarol, campioana Americii de Sud.

Primul joc s-a desfășurat pe „Estadio da Luz” și l-am câștigat cu 1-0. Era deajuns un rezultat de egalitate ca echipa noastră să devină campioană mondială de club. Însă, în meciul retur, desfășurat la Montevideo, ne-am prezentat lamentabil. Am fost învinși la scor: 5-0. Intrucît, conform regulamentului, scorul nu se lua în considerare, a trebuit să disputăm un al treilea joc tot la Montevideo.

Nici eu și nici Simoes nu eram înregistrați la FIFA și de aceea n-am putut juca în aceste partide. În scurt timp însă, formalitățile au fost îndeplinite și după meciul de la Marinha Grande, dl. Silva ne-a luat deoparte și ne-a spus: „Pregătiți-vă bagajele, o să plecați la Montevideo”.

Abia ajunseserăm la Lisabona cînd ne-am făcut din nou bagajele și am traversat oceanul. După aterizarea avionului, a fost o chestiune de minute ca să ajungem la hotel și să luăm legătura cu restul delegației.

În general, aici domnea părerea că vom pierde din nou și încă la mare diferență. Ca și cum ar fi vrut să confirme acest pronostic, uruguayenii au deschis scorul după numai 5 minute de joc.

Evenimentele care au urmat au schimbat situația. Timpul trecea și băieții de la Penarol nu mai înscriseră nimic.

Înainte de sfârșitul primei reprize, am intrat în posesia balonului. M-am îndreptat spre poarta adversă. În fugă, am driblat un adversar care a încercat să mă „mature” din drum și am șutat din apropierea careului de 16 m. Mîngea se odihnea în colțul stîng al porții fără ca portarul uruguayan să fi putut schița măcar un gest.

(Va urma)

Traducere de V. BENCOSCHI

(După versiunea în limba cehă din revista KOPANA)

Fotbal

REVISTA SAPTĂMINALĂ
Redacția și ad-ția: București, Bd. Mărăști 26,
raionul 30 Decembrie, telefon 17.55.18

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupas, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor șef), Angelo Niclescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teacă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjuncți), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică Liviu Bobocea

Alte rezultate îmbucurătoare, obținute peste hotare

„ECHIPA DE TINERET SE MATURIZEAZĂ“...

UN TURNEU UTIL

ÎN ȘASE ZILE
ECHIPA ITALIEI
A SUSȚINUT
DOUĂ PARTIDE

Bilanțul: o victorie
și un meci nul

...Aceasta este prima și cea mai importantă concluzie pe care antrenorul CORNEL DRĂGUȘIN a tras-o în urma dublului meci cu selecționata de tineret a Israelului, care i-a prilejuit o sumă de impresii interesante. Iată câteva dintre ele.

Rep.: După meciul excelent cu Progresul (4-0), dinaintea deplasării în Israel, s-a putut constata că echipa de tineret este bine pregătită și deține o formă bună. În această lumină, rezultatele obținute cu echipa omologă a Israelului — (1-1 și 1-0) — au părut unora lipsite de strălucire...

C. Drăgușin: Nici noi nu le considerăm mari performanțe...

Rep.: V-ați gândit și vă gândiți, probabil, în primul rând la aportul CONSTRUCTIV al acestor două partide pentru echipa noastră?

C. D.: Exact. În aceste două meciuri noi am urmărit VERIFICAREA forțelor în compania unui adversar bun, care anul trecut a câștigat campionatul de tineret al țărilor asiatice (iar anul acesta se pregătește pentru același campionat ce se va desfășura la Bangkok) și CĂLIREA jucătorilor noștri în noi întreceri internaționale. La capătul lor, este cert că experiența jucătorilor din echipa de tineret a sporit cu încă ceva.

Rep.: Citeva cuvinte despre cele două meciuri?

C. D.: În primul, disputat la Tel Aviv, adversarii noștri au jucat neașteptat de „tare“, depășind cu mult litera regulamentului. Am fost surprinși dar nu ne-am pierdut oapula, servindu-le adversarilor noștri o replică sobră, cu mijloace fotbalistice corecte. În cel de al doilea meci, disputat la Haifa, după ce le-am luat „măsura“ adversarilor noștri (care au jucat și ei mai mult fotbal) am câștigat cu 1-0 în urma unui joc sigur, de bună calitate.

Rep.: Ați avut deci un adversar incomod și puternic?

C. D.: Echipa de tineret a Israelului este fără discuție o echipă puternică iar antrenorul ei, Iugoslavul Cirici, a învățat-o multe din lecțiile fotbalului modern.

Rep.: O apreciere asupra jucătorilor noștri?

C. D.: Trei jucători m-au mulțumit pe deplin: Conran, Măndoiu și Alecu. Cât despre ceilalți, iată notele pe care le-am acordat în cele două meciuri susținute: în meciul de la Tel Aviv: Răducanu 7 — Anca 8, Măndoiu 8, Alecu 8, Velea 8 — Dineuță 7, Musteștea 6 — Pantea 5, Dumitriu III 6, Obtemenco 6, Panici 7; în cel de la Haifa: Coman 9 — Anca 7, Măndoiu 8, Alecu 8, Velea 7, Propurjel 7, Dinu 8 — Pantea 6, Dumitriu III 7, Obtemenco 7, Panici 7.

M. P.

Am discutat acum două zile cu antrenorul BAZIL MARIAN care a fost cu o selecționată divizionară în Uniunea Sovietică. Reproducem pentru cititorii noștri scurtele dialoguri la acest turneu pe care l-am avut cu dînsul.

Rep.: Pentru a aprecia la justa lor valoare cele două rezultate obținute în turneu — un meci egal (0-0) și o victorie (3-1) — în compania echipelor Pahtakor Taşkent și, respectiv, Politedel Taşkent, vreți să ne recomandați cele două echipe sovietice întâlnite?

B. Marian: Sunt două echipe de categoria I. Aceasta este prima referire. A doua constatăm pe viu: ambele formații joacă spectaculos,

deschis, adăugând însemnelor tradiționalei școli sovietice de fotbal trăsăturile fotbalului modern.

Rep.: Cum a fost privită reprezentanta fotbalului nostru în evoluțiile sale la Taşkent?

B. M.: Cu un mare interes. Am avut la cele două meciuri 50.000 de spectatori. Ați publicului, cit și specialiștilor, evoluțiile echipei noastre le-au făcut o frumoasă impresie și pot afirma că am făcut o bună propagandă fotbalului românesc.

Rep.: Care a fost, după părerea dv., calitatea jocului echipei noastre?

B. M.: Ați văzut, cit și colegul meu Valentin Stănescu, le-am cerut jucătorilor să joace fotbal a-

devărat, dinamic, plăcut la vedere. Am urmărit, bineînțeles, și obținerea unor rezultate corespunzătoare, dar ca o consecință a practicării unui fotbal-spectacol. Cred că în bună măsură am reușit acest lucru.

Rep.: Considerați, deci, că turneul a fost reușit?

B. M.: Reușit, da, pentru că ați jucătorilor (care au dat un nou examen internațional), cit și nouă, antrenorilor, care avem acum criterii în plus de judecată a valorii lor, el ne-a fost realment util.

Rep.: Cum apreciați comportarea fotbalistilor noștri?

B. M.: În ansamblu, bună, remarcându-i în mod special pe Dumitriu II, Dinu, Haidu, Cuperman și Florea.

Fază din meciul disputat la Taşkent între o selecționată divizionară a țării noastre și echipa locală Pahtakor

Foto: TASS

LA EREVAN, „POLI“ A LĂSAT O BUNĂ IMPRESIE

Duminică, înainte de meciul Politehnica-Dinamo Pitești, am întâlnit în vestimentația jucătorilor timișoreni pe ing. P. COJEREANU, președintele secției de fotbal a Politehnicii, care a condus echipa la recentul turneu întreprins la Erevan.

— Performanța echipei timișorene este apreciazabilă. Ne-ar interesa să aflăm valoarea formațiilor pe care le-a întâlnit.

— Echipa Sivak Lenakan, participantă în campionatul secund al U.R.S.S., a dat o replică viguroasă, dar a trebuit să cedeze în fața jocului tehnic al fotbalistilor noștri. Am cules aplauze pentru spectacolul fotbalistic oferit, încheiat cu o victorie clară: 5-1. În ajun, echipa finlandeză Uponpalo din Lahti

întrecuse selecționata R.S.S. Armeene cu 2-0. Cu ea am disputat finala turneului, întrecind-o în prelungiri tot cu 2-0. Aceasta s-a dovedit mult mai puternică decât partenera anterioară. Echipa de categoria A, ea numără 6 jucători din prima reprezentativă a Finlandei. De subliniat că fostul internațional sovietic Ponomarev, actualmente consilier tehnic al formației Uponpalo, și-a exprimat satisfacția prilejuită de jocul frumos al fotbalistilor Politehnicii.

— Lereter și Regep au fost declarați cei mai buni jucători ai turneului.

— Ceea ce ne-a bucurat mult. De fapt, organizatorii au acordat acest titlu unui număr de patru fotbalști, cite unul de fiecare com-

partiment: portarului finlandez, fundașului Lereter, unui mijlocas sovietic și atacantului Regep.

— Cum explicați excelența comportare a Politehnicii din acest turneu, în comparație cu jocurile mai puțin convingătoare din campionat?

— Pe scurt: în fața unor echipe străine, fotbalistii noștri s-au descătușat de nefasta preocupare pentru puncte. La Erevan, împotriva unor jucători necunoscuți lor, complexele trăite, din păcate, în fața echipelor tari de la noi, au dispărut total, singurul lor țel fiind acela de a oferi spectatorilor un fotbal frumos.

— Ne bucurăm, alături de d-voastră, că au reușit în intenția lor și le adresăm felicitări.

N. S.

ÎN JURUL BALONULUI ROTUND

ARBITRI ROMANI IN TURCIA

Federația turcă a solicitat forul nostru de specialitate să delege doi arbitri români care să conducă, simbată și duminică, jocuri din campionatul Turciei. Vor face deplasarea G. N. Gherghe și Gh. Popovici, care vor arbitra cele două meciuri.

MANCHESTER UNITED MEREU ÎN FRUNTE

Luni s-a disputat o nouă etapă a campionatului englez la doua în trei zile. Iată rezultatele: Chelsea — Blackpool 2-0, Fulham — Manchester United 2-2, Liverpool — Arsenal 0-0, Newcastle — Stoke City 1-0,

Tottenham — Everton 2-0, West Bromwich — Southampton 3-2, Nottingham — Burnley 4-1, Leeds United — Sheffield United 4-1. Manchester United continuă să conducă în clasament cu 47 puncte, urmat de Liverpool (45), Nottingham (45), Tottenham (43), Leeds și Chelsea (cite 41).

TRIPLU JOC U.R.S.S. — MEXIC

Între federațiile din U.R.S.S. și Mexic a intervenit un acord în virtutea căruia echipa Mexicului va susține în luna mai trei jocuri în U.R.S.S., după care reprezentativa sovietică îi va întoarce vizita, pentru a evolua la Mexico City, Guadalajara și Monterrey.

CAMPIONATUL EUROPEAN FEROVIAI

Se știe că în semifinalele acestui competiții s-a calificat și reprezen-

tanta noastră, Rapid. Feroviarul bucureștenii urmează să întâlnească pe Lokomotiv Moscova. Aceasta a propus datele de 4 și 18 iunie pentru cele două jocuri (tur-retur). Rapid a contrapropus 21 și 28 iunie. Tratatul continuă.

ANGLIA VA DISPUTA PRELIMINARIILE C.M.?

Comisia tehnică F.I.F.A. a redactat — pe baza obiecțiilor și propunerilor conducătorilor echipelor care au participat la ultimul campionat mondial — un raport prin care sugerează ca la viitoarea ediție a Cupei Mondiale să fie calificată automat pentru turneul final doar echipa țării organizatoare. Dacă sugestia va fi acceptată, aceasta va însemna că Anglia, campiona mondială, va trebui să joace în preliminarii în loc să fie calificată din oficiu.

„SFERTURILE“ CUPEI R.F. A GERMANIEI

Meciurile din sferturile de finală ale Cupei R.F. a Germaniei s-au soldat cu următoarele rezultate: Kiker Offenbach — Hamburg S. V. 0-0 după prelungiri, Bayern München — Schalke 04 3-2, Alemanii Aachen — Neukirchen 3-1, München 1880 — Fortuna Düsseldorf 2-0.

GUATEMALA CAMPIONA AMERICII DE NORD-CENTRU

Campionatul Americii de Nord — Centru și Caraibelor a luat sfârșit cu victoria reprezentativei Guatematei, care a totalizat 9 puncte, prin victoria sa cu 2-0 asupra echipei Nicaragua. Pe locul 2: Mexic cu 8 puncte, ca urmare a succesului raportat cu 1-0 asupra Hondurasului, clasată pe locul 3 cu 6 puncte.

MIERCURI 22 MARTIE

Campionatul Europei	
Cipru — Italia	0-2
Preliminariile Turneului U.E.F.A.	
Franta — Elveția	1-0
Preliminariile turneului olimpic	
Grecia — R.D. Germania	0-5
Amicale	
Franta A — România A	1-2
R.F. a Germaniei A — Bulgaria A	1-0
Belgia B — Portugalia B	2-0
Italia (Ol.) — Iugoslavia (Ol.)	2-1
Israel (tin.) — Franta (tin.)	0-1
Spania (tin.) — Franta (tin.)	0-1
„Cupa cupelor“	
Real Saragossa — Glasgow Rangers	2-0
„Cupa oraselor-tirguri“	
Hologna — Leeds United	1-0
„Cupa Europei Centrale“	
Lazio — Spartak Trnava	1-1

JOI 23 MARTIE

România (jun.) — Turcia (jun.)	1-1
--------------------------------	-----

SIMBATA 25 MARTIE

Siderurgistul Galați — Sel. Franței (stud.)	3-1
---	-----

DUMINICA 26 MARTIE

Preliminariile Turneului U.E.F.A.	
Cehoslovacia (jun.) — Ungaria (jun.)	0-3

LUNI 27 MARTIE

Amicale	
Italia A — Portugalia A	1-1

IERI ÎN ȚARĂ

CUPA ROMÂNIEI (16-1ml)
Minerul Bala Mare — Petrolul Ploiești (continuare din min. 13) 4-0 (4-0) ! Au marcat: Silaghi (2), Sasu și Sorakovski.

CATEGORIA B (RESTANȚA)
Siderurgistul Galați — Progresul Brăila 2-1 (1-0).

AMICAL
Universitatea Craiova — Selecționata studentescă a Frânteii 1-2 (0-1) !